

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 704: Bất Luận Chấp Trước Thân Tướng, Pháp Tướng Hay Phi Pháp Tướng, Điều Là Chấp Ngã, Nhân, Chúng Sanh, Thọ Giả

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 060)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bất luận thủ trước thân tướng, pháp tướng, phi pháp tướng, giai vi trước ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả.】 *(Bất luận chấp trước thân tướng, pháp tướng hay phi pháp tướng, thì thấy đều là đang chấp ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả.)*

Bốn chữ đó (ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả) nếu chẳng phải là cùng một việc, thì tại sao quý vị chấp vào một tướng lại xem như là chấp cả thấy? Chấp trước vào thân tướng, cho rằng cái thân thể này là chính mình, vậy là quý vị đã cụ túc cả bốn tướng. “Pháp tướng”, là chấp trước hết thấy pháp thực sự hiện hữu, đây đều là chấp “có”. “Phi pháp tướng”, là chấp “không”, phi pháp tướng chính là không. Quý vị chấp trước rằng thấy đều không có gì cả, vậy thử hỏi ai là người đang chấp trước cái “thấy đều không có” đó? Chẳng phải vẫn là “ta” (ngã) đang chấp trước hay sao? Đã có “ngã”, thì bốn tướng làm sao mà không cụ túc cho được? Chư vị hãy từ chỗ này mà suy xét kỹ càng, thể ngộ thấu đáo.

Cho nên, Bồ Tát chứng quả, các Ngài hoàn toàn không có khởi niệm. Phần trước chúng ta đã học qua, nếu một vị Tu-đà-hoàn tự cho rằng “Ta đã chứng được quả Tu-đà-hoàn”, quý vị thử nghĩ xem, vị ấy có thật sự chứng đắc chưa? Vị ấy bốn tướng vẫn còn đầy đủ, vẫn chỉ là phàm phu! Bạc Tu-đà-hoàn chứng quả Tu-đà-hoàn, ngài không hề thấy mình có chứng quả, ngài thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra. Tiểu thừa mà còn được như vậy, huống hồ là Bồ Tát Đại thừa?

Nếu quý vị được gặp Quán Thế Âm Bồ Tát, quý vị thỉnh giáo Ngài: “Bạch Quán Âm Bồ Tát, có phải Ngài đã chứng được quả vị Đăng Giác Bồ Tát rồi không?”. Nếu Ngài trả lời với quý vị rằng “Ta đã chứng đắc rồi”, thì bốn tướng

của Ngài liền cụ túc. Trong tâm của Ngài đích xác không hề có loại phân biệt chấp trước này, mà hoàn toàn là tâm thanh tịnh. Bồ Tát, chúng ta đang nói theo Viên giáo, từ bậc Sơ Tín cho đến Đẳng Giác có năm mươi một giai vị. Năm mươi một giai vị này từ đâu mà ra? Là do Phật Thích Ca Mâu Ni vì phương tiện mà nói cho chúng ta, đó là lời phương tiện. Chân tướng của sự thật là: độ thuần khiết trong tâm thanh tịnh của năm mươi một vị Bồ Tát này không giống nhau, quả vị càng cao thì tâm càng thanh tịnh.

Thế nhưng, cho dù là vị ở bậc thấp nhất, cũng không còn ngã chấp, cũng không còn bốn tướng. Từ bậc thấp nhất là Sơ Tín vị Bồ Tát đã hoàn toàn không còn bốn tướng. Nói cách khác, ngay trong trạng thái “không có bốn tướng” này cũng có sự khác biệt về mức độ, chúng ta nói “mức độ của tâm thanh tịnh không giống nhau”, chính là được nói từ chỗ này.

Kỳ thực, bên trong quả vị Bồ Tát thực tế tuyệt đối không có phân biệt, tuyệt đối không có chấp trước, những vị này đều đang tu tâm thanh tịnh, tu tâm bình đẳng. Chỉ cần mảy may khởi lên một chút ý niệm, thì tâm đã không còn bình đẳng, đã không còn thanh tịnh nữa rồi. Đoạn này nói rằng, bất kể quý vị lấy việc chấp trước thân tướng, hay là pháp tướng, phi pháp tướng, thì thấy đều là đã trước tướng mất rồi, cho nên mới nói là chấp “tất cả” vậy.